

LAPINKÄVIJÄ
2022

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtajan puheenvuoro	1
Toimitukselta	2
Aurinkoiset tuplajuhlat Ollinmajalla	3
Terveiset uudelta imatralaiselta	6
Juhlamatka Kiilopäälle.....	7
Auringonlasku Kiilopäällä.....	9
Opasmatkani	10
Opaskurssi Urho Kekkosen kansallispuistossa	13
Tuokiokuvia.....	16
Lapinkävijöiden Akumajan retki- ja vaellusviikko.....	18
Hei kaikki Lapinkävijät ja etenkin hiihtelijät!	19
Aamuja Rautulammilla	20
Mummot vaelluksella	22
Melontakausi 2021	24
Toimikuntien jäsenet ja toimihenkilöt 2022.....	27
Jäsenmaksut.....	27
Vuosikokous 2022	28
Toimintasuunnitelma 2022	29
Retkivarusteiden hinnat	31
Osoitemuistio.....	32
Lapinmajojen vuokraus ja arvonta	33

Imatran Lapinkävijät ry:n
vuosijulkaisu, 65 vsk.

Kansikuva:
Njaggaljärvi Kevolla

Kuvaaja: Ilmo Pesonen

LAPINKÄVIJÄ

Toimitustiimi:

Arja Lifländer
Ritva Pesonen

Johanna Pajari
Tiina Kempainen

Painopaikka: Saimaprint Oy

PUHEENJOHTAJAN PUHEENVUORO

Hyvät Lapinkävijäsiskot ja -veljet!

Vuosi 2021 vierähti korona-viruksen merkeissä ja esti hieman toimintaamme. Vietimme erittäin onnistuneet Imatran Lapinkävijät 70- ja Ollinmaja 50-vuotisjuhlit Ollinmajalla ansiomerkkijakoiineen, päreeltä nautittujen herkkujen parissa.

Vuosi 2021 oli majojen kunnostuksen vuosi. Vuoden aikana kunnostettiin monin tavoin Saariselän Saarihelyä, Kiilopään Outalautua, Ollinmajaa, kanoottivajaa ja sen ympäristöä. Hankittiinpa uusi melontalaturikin kaikkien melojien lähtöpaikaksi. Palaneiden kajakkien tilalle ostettiin uusia. Saariselän Raahen Tunturimajan osakkeita ostettiin entisten kolmen lisäksi kolme kappaletta vanhoilta Lapinkävijöiltä.

Vuonna 2022 aloitetaan Saarihelyn sisustuksen uusimisen suunnittelu ja toteutus. Ollinmajalla on tarkoitus uusia koko vesijärjestelmä: pumppu, paisuntasäiliö, rauta- ja magnaanisuodatain ja varaaja, lattiapinta uusitaan. Näihin korjauksiin tarvitaan tietenkin ammattitaitoa, joten jos kiinnostaa, ota yhteyttä majatoimikuntaan. Lisäksi Ollinmajalle on tarkoitus rakentaa lämmin suksivoitelupaikka ja siihen yhteyteen retkivarusteiden säilytyspaikka ja mappivarasto. Muovikajakkeja hankitaan talven aika lisää vielä kaksi yksikköä ja neljä kaksikkoo.

Vuosi 2022 tulee olemaan toiminnan vuosi. Ollinmaja toimii tarjoiluineen hiihto- ja tapahtumakeskuksena erilaisille hiihtotapahtumille ja lumikenkäilylle, lasten Muumi-hiihtokoululle ja laskiaistapahtumille jne. Ulkona kuin lumiukko -tapahtuma toteutetaan Itä-Siitolan Kotalaavulla.

Retkeilytoiminta tulee olemaan erittäin vilkasta erilaisine tapahtumineen. Näistä voitaisiin mainita mm viikonlopun Survival -tapahtuma, Utön retki, Akumajan retki Lapissa, Nuku yö ulkona jne.

Polkujuoksua on ympäri vuoden, ja sauvakävelyä Vuoksen ympäri järjestetään mm. Kävely Kipinä -tapahtumassa. Sisäkuntopuomat jatkuvat viikoittain koko talvikauden 2-3 kertaa viikossa. Melontaretkiä järjestetään koko melontakauden ajan, ja keskiviikon iltamelonnat ovat kesäkuukausina.

Tänäkin vuonna järjestetään Meloja 1 -peruskurssi, jolle aloittelevat melojat voivat osallistua.

Suomen Ladun ohjaajakoulutukset pyörivät ympäri vuoden. Uutena harrastusmuotona ovat tulleet erilaiset webinaarit, joita Suomen Latu, latuyhdistykset ym. yhteistyöjärjestöt järjestävät. Tapahtumia on viikoittain ja ne löytyvät Suomen Ladun web-nettisivuilta (myös jo pidetyt) ja tapahtumakalenterista sekä omilta Facebook -sivuiltamme.

Haluan vielä onnitella suuresti hallituksemme jäsentä ja polkujuoksuvetäjää Satu Puolakkaa. Hänet on valittu Suomen Ladun Kiilopään tunturikeskuksen pääoppaaksi. Paljon Onnea meiltä kaikilta! Tapaamme siellä tunturissa.

Lopuksi toivotan jokaisen löytävän oman mieleisen tavan liikkua perheineen, ystävien seurassa tai yksin.

Liikutaan vuonna 2022!

pj Pekka

TOIMITUKSELTA

Ensi vuonna lehtitiimissä puhaltavat kokonaan uudet tuulet!

Viimeinen vuonna 2000 suoraan pystymetsästä lehden teon aloittaneen tiedotustoimikunnan jäsenistä, eli allekirjoittanut, siirtyy nyt satunnaiseksi avustajaksi. Aikanaan mukaan hommaan lähdin, kun pidin itseäni aika hyvänä oikolukijana, sama juttu kuin myöhemmin Muorravaarakka – kirjatiimiin lähtemisessä.

Toivon jäsenistöltä, että pidätte tämän vanhan ja maineikkaan lehden vielä vuosia virkeänä ja elinvoimaisena lähettämällä julkaistavaksi tarinoita, runoja, valokuvia, piirroksia ynnä muuta retki- ja luontoteemaan sopivaa aineistoa. Jos jutuissa menevät pilkut ja pisteet sekaisin, ne kyllä järjestetään kohdalleen, joten kirjoitusvirheitä ei tarvitse pelätä.

Lehteämme lukevat muutkin kuin Lapinkävijät. Se on ollut esillä ja jakelussa useita kertoja Suomen Ladun kokouksissa, ja siltäkin taholta on kiitosta tullut. Lehden teko on ollut kiinnostavaa ja hauskaa, no - haastavaakin välillä. Tässäkin pätee pitkälle vanha sanonta, että kyllä työ tekijäänsä neuvoo.

Kiitän lämpimästi kaikkia näiden vuosien mittaan lehtiasioissa yhteyttä ottaneita. Erityisen ilahduttavaa on aina ollut, kun sähköpostiin on ilmestynyt uutta lehteen laitettavaa.

Niin, tarkkailkaapa sitä sähköpostianne! Nimittäin tulossa on aivan uudenlainen Uutiskirje.

Arja Lifländer

MITRA

MYÖ HOIDETAAN!

ASUNTOJA VIELÄ JÄLJELLÄ!

**Korkeatasoista keskusta-asumista
Imatrankosken uudiskohteessa**

Einonkatu 6

TARJOLLA OLEVIA OSAOMISTUSHUONEISTOJA

2h+kk 49,0 m² alk. 34.758 € (vh 173.789 €)

2h+k+s 66,5 m² alk. 46.197 € (vh 230.987 €)

Osaomistushinta on 20 % velattomasta hinnasta.

LISÄTIETOJA: Mitra Imatran Rakennuttaja Oy

Ella Ylönen puh. 05 235 2830

eilla.ylonen@mitra.fi

AURINKOISET TUPLAJUHLAT OLLINMAJALLA

Kirpeässä syysässä, auringon pilkahdellessa vietimme yhdistyksemme 70-vuotis juhlia ja samalla juhlimme myös 50-vuotiaista Ollinmajaa, joka toimi itseoikeutetusti myös juhlapaikkana.

Jäsenistöä ja kutsuvieraita oli paikalle saapunut noin 80 henkeä. Imatran Lapinkävijöiden puheenjohtaja Pekka Sarkanen otti vieraat vastaan. Imatran kaupunkia edustivat vs kaupunginjohtaja Ari Lindeman ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja Ilkka Nokelainen. Onnitelupuheessaan Ari Lindeman kiitti Imatran Lapinkävijöitä monipuolisesta lajitarjonnasta ja muistutti yhdistystoiminnan tärkeydestä erityisesti ikäihmisten aktivoijana.

Suomen Ladun onnitelut toi puheenjohtaja Kirre Palmi. Lähialueen latuyhdistyksistä oli edustettuina

Tietoa ja taitoa vaativa leikki meneillään

Saimaan Latu ja Parikkalan Latupiiat ja -pojat. Kotkan Latu oli lähettänyt yhdistykselle tervehdyksen. Ollinmajan monivuotinen hoitaja Tuula Rahkonen kukitettiin ja hän välitti puheessaan onniteluviestin Elli Mäkyseltä, joka on yksi Imatran Lapinkävijöiden kunniajäseniä. Onnitelupuheen piti myös Etelä-Karjalan Virkistysalueasäätiön Hanna Ollikainen.

Imatran Lapinkävijät ry. jakoi ansiomerkkejä, standaaareja sekä puureliefejä ansioituneille jäsenilleen ja yhteistyökumppaneille. Imatran Kaupungin edustajat ottivat vastaan standaaarin, EKSP - säätiön toimitusjohtaja Pekka Ryyänen ja Etelä-Karjalan Kärki -Leader:n edustaja Noora Harju vastaanottivat puureliefit. Saimme yhteistyökumppaneiltamme onnitelut ja kiitokset hyvästä yhteistyöstä.

Juhlapuheiden lisäksi ohjelmassa oli lauluesityksiä Vuoksen perämiehetmältä oktetilta sekä Heini Vesteriseltä lapsineen. Lasten- ja Nuorten toimikunta järjesti leikin, jossa oli yhdistettynä tietovisailua sekä pientä liikumista. Veikko Piironen maistatti grillikatoksessa juhlaväellä terveellistä pakuriteetä.

Nautimme herkullisesta juhla-ateriasta, joka tarjottiin tilaisuuden henkeen sopivasti päreiltä. Tarjoiluista vastasi imatralainen Ravintola Nuotta. Ollinmajatoimikunta vastasi jälkiruokakahvista ja tarjolla olikin nokipannukahvia ja suussasulavaa täytekakkua.

Kaiken kaikkiaan meillä oli mukavat, yhdistyksemme näköiset juhlat. Lämmin kiitos kaikille yhdistystämme muistaneille.

Teksti: Johanna Pajari
Kuvat: Markus Lehtinen

Pronssimitaleilla palkittuja vas Petri Salakka, Pertti Kanervo, Jari Kallio, Tiina Kemppinen, Eija Keronen, Hannu Keronen, Tiija Hämäläinen, Johanna Pajari, Erkki Halonen, Hanna Ollikainen, Markku Rätty ja Rajja Kauppinen

Paikalle saapuneet hopeisilla mitaleilla palkitut
vas Hannu Kietäväinen, Arto Vilkkö, Terhi Niiranen ja
Raili Malinen

Kultaisen ansiomitalin vastaanottajia vas Ritva Pio, Heikki
Huolman, Ritva Pesonen, Timo Karjalainen, Tarja Vainikka,
Osmo Kaksonen, Maija Pakarinen, Marja – Leena Kanero,
Jukka Kirjonen, Nanna Hintsanen ja Pekka Sarkanen

Lapinkävijöiden standaareilla muistettut vas Ilkka Nokelainen, Matti Kohonen, Ritva Pesonen, Anja Janatuinen, Heikki Huolman,
Arja Lifländer, Nanna Hintsanen ja Pekka Sarkanen

Vas kukitettuna Tuula Rahkonen, tsempparipalkinnon vastaanottaneet Pekka Ryyänen, Noora Harju, Jari Kallio, Antti Vahe ja Veikko Piironen

Imatran Lapinkävijät ry:n 70 – vuotisjuhlassa 02.10. 2021 palkittiin Suomen Ladun ansiomitaleilla ja yhdistyksen standaareilla sekä puutauluilla seuraavat henkilöt yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä:

Suomen Ladun myöntämät ansiomerkit :

Pronssinen ansiomitali:

Markku Rätty
Hanna Ollikainen
Eila Lyijynen
Johanna Pajari
Satu Puolakka
Mirka Pietikäinen
Johanna Väyrynen
Tuija Malinen
Sari Huhtanen
Pertti Kanervo
Erkki Halonen
Raija Kauppinen
Eija Keronen
Hannu Keronen
Pentti Niemeläinen
Tiina Kemppinen
Jari Kallio
Petri Salakka

Hopeinen ansiomitali:

Jyrki Miikki
Hannu Kietäväinen
Arto Vilkkio
Terhi Niiranen
Raili Malinen

Kultainen ansiomitali:

Nanna Hintsanen
Heikki Huolman
Osmo Kaksonen
Marja-Leena Kanervo
Timo Karjalainen
Jukka Kirjonen
Maija Pakarinen
Ritva Pesonen
Ritva Pio
Pekka Sarkanen
Tarja Vainikka

Imatran Lapinkävijöiden huomionosoitukset:

Standaari:

Imatran Kaupunki
Anja Janatuinen
Matti Kohonen
Nanna Hintsanen
Ritva Pesonen
Heikki Huolman
Pekka Sarkanen
Arja Lifländer

Puutaulu:

Veikko Piironen
Antti Vahe
Jari Kallio
Joni Homanen
Satu Puolakka
Etelä-Karjalan Säästöpankkisäätiö
Etelä - Karjalan Kärki - Leader

TERVEISET UDELTA IMATRALAISelta

Minulla on suuri ilo tervehtiä sinua, hyvä Imatran Lapinkävijöiden jäsen, henkilökohtaisesti, latulaisena ja Imatran kaupungin edustajana. Olen kiitollinen siitä, miten hyvin imatralaiset ovat ottaneet minut vastaan ja että olen löytänyt lapinkävijöiden pariin. Olette tehneet olostani nopeasti kotoisan.

Opettavainen yli 16 vuoden taival Kouvolan ladun puheenjohtajana tulee päätökseen tänä vuonna. Olen saanut latuyhteisöstä paljon elinvoimaa, mielenrauhaa ja aitoja ja iloisia ystäviä. Imatralle muuton myötä latulaisuuteni rikastuu lapinkävijöiden kunnianarvoisessa ja aktiivisessa porukassa.

Imatran Lapinkävijöiden sielunmaisemaan tutustuin toden teolla noin kahdeksan vuotta sitten samoillenani Muorravaaranruoktulla. Siellä suomalaisen eräretkeilyn alkusijoilla opin, miten suuri merkitys imatralaisten latulaisten vaivoja säästelemättömällä pioneerityöllä on Suomen latuyhteisölle ja suomalaiselle retkeilykulttuurille. Utterat ja toivorikkaat imatralaiset pohjustivat 50-luvulla niin Lapin kairojen retkeilyn helmet kuin Kolmen ristin kirkon kaltaisen maailmanluokan arkkitehtuurisen luomuksen arvokkaana kulttuuriperintönä meille kaikille.

Tänään olemme kaupunkina samalla tavalla uraauurtavalla polulla. Luomme yhdessä valtakunnallista ja kansainvälisesti kiinnostavaa Suomen erä- ja luontokulttuurimuseota Imatralle. Tavoitteena on elämyksellinen ja yhteiskunnallisesti vaikuttava metsästyksen, kalastuksen ja luonnon virkistyskäytön perinteen ja tulevaisuuden

kokemisikkuna ja ihmisen ylisukupolvisen luontoyhteyden ymmärtämisen lähde. Kaikkien latulaisten on syytä olla ylpeitä tästä hankkeesta, joka levittää ulkoilu- ja retkeilykulttuurin ilosanomaa kaiken ikäisille ja kaiken maalaisille. Hanke avaa varmasti uusia mahdollisuuksia myös Imatran Lapinkävijöille ja Suomen latuyhteisölle.

Imatran Lapinkävijät tekevät erinomaista yhteistyötä kaupungin kanssa ulkoiluolosuhteiden ylläpidossa ja kehittämisessä sekä kaupunkilaisten hyvinvointia edistävien tapahtumien järjestämisessä. Uskon, että yhteistyö toimii jatkossakin luontevasti. Henkilökohtaisesti ja puolisoni kanssa olemme nauttineet suuresti Ollinmajan pitkistä ja säännöllisistä aukioloajoista ja talkoolaisten siellä tarjoamista herkullisista munkeista ja mehuista tänä talvien talvena. Hiihtoa ja metsälatua ei voita mikään. Ja vielä kun saan nauttia näistä herkuista jalkaparikassa sukset kainalossa keikkuen Kanava-aukion kodista käsin. Voiko ihminen enempää toivoa? Kesältä odotan tutustumista yhdistyksen melontamahdollisuuksiin ja –hiukan epävarmana kunnan kestävydestä – Saimaa Cycle Tourin 85 km lenkkiä.

Toivotan sinulle, hyvä jäsen, luonnon rauhaa ja iloista mieltä kaikkeen ulkoiluun. Nauttikaamme toistemme kannattelevasta seurasta!

**Latuterveisin,
Ari Lindeman
vt. Kaupunginjohtaja**

*Ollinmajalla ulkoiluteemaisissa juhlissa,
vas Ilkka Nokelainen ja rouva,
Ari Lindeman, Kirre Palmi ja puoliso*

Kuvaaja: Markus Lehtinen

JUHLAMATKA KIILOPÄÄLLE 2021

"Kiilopään reissu oli kiva seuramatka! Ensimmäinen yö meni bussissa torkkuun. Yhden matkapäivän säästyminen toi kivasti pituutta reissuun, kun olimme perillä kokonaisen viikon. Ei yhden yön univaje tuntunut missään.

Retket olivat mielenkiintoisia, museokohteet myös. Omia patikointeja sai tehdä ryhmäretkien lisäksi, ja kukin sai mennä kuntonsa mukaan. Opastukset olivat ammattitaitoisia ja ohjelmaa oli riittävästi. Kiilopään majoitus- ja ruokapalvelut olivat hyvää tasoa. Pyörävuokraus mahdollisti uuteen lajiin tutustumisen vaivattomasti ja turvallisesti."

Näin kommentoi Pirjo Kuusitunturi elokuista Kymi – Vuoksen latualueen Kiilopään matkaa. Sattuneesta syystä matka sai nimen Imatran Lapinkävijöiden 70- ja Ollinmajan 50-vuotisjuhlamatka. Iloisia osallistujia oli bussin täydeltä sekä muutamia omin kyydein paikalle tulleita.

Matkan järjestämispuolesta vastasivat latualueen puuhahenkilöt Helena Kempas ja Tuula Rahkonen, joka toimi viikolla niin meidän kuin myös Kiilopään oppaana.

Monet muutkin olivat päättäneet matkustaa Kiilopäälle tällä samalla viikolla, sillä retkeilijöitä vauvasta vaariin oli erittäin paljon liikkeellä. Tunturien rinteillä mentiin melkein pöjässä. Turvavälien pettämisestä ei niissä maisemissa ollut huolta.

Patikointia ja bussimatkoja

Kiilopää tuli reippaan porukkamme toimesta viikon mittaan huiputettua kymmeniä kertoja. Patikoimme kukin makumme mukaisesti; osallistuimme Tuulan

Kiilopäällä paistetaan lettuja. Kuva: Johanna Pajari

vetämille retkille tai kuljimme omia reittejämme, minkä kunto kesti. Jotkut kauempana kulkeneet kertoivat nähneensä paljon riekkoja. Se vähän harmittaa, kun niitä ei enää nykyisin juuri Kiilopään piha-alueella näe.

Saariselällä ensimmäinen kohteemme oli Kaunisää. Maisemat ovat edelleen kauniit riippuen siitä, mihin päin katselee. Eivät ne huipun tuntumaan rakennetut mökit monenkään mieltä ilahduttaneet. Auroran päivätuvan rakennukset ovat muutamassa vuodessa hienosti harmaantuneet maisemaan sopiviksi.

Yhtä kivikkoa koko Pyhä – Nattasen rinne. Ja tämä on se helpompi reitti! Kuva: Ritva Pesonen

Ostoksilla maineikkaassa Kuukkelissa käydessään ei kukaan voinut aavistaa, mikä tuho kaupalla oli edessä muutamaa kuukautta myöhemmin. On todella ikävä asia koko Saariselän matkailulle, kun kylältä palaa ainoa ruokakauppa, ja samalla meni monta muutakin palvelua.

Sompion luonnonpuistossa ensimmäinen kohteemme oli Pyhä – Nattanen, jonne nousu helpompaa reittiä käyttäen alkoi loivasti pitkospuita pitkin. Mikäpä siinä oli talsia! Pikkuhiljaa rinne jyrkkenei ja muuttui huokeaksi kivikoksi, jossa polku erottui oikeastaan vain viitoituksen ansiosta. Kannatti kuitenkin kiivetä ylös ihailemaan vaikkapa Sompionjärveä, minkä rantaan matkamme seuraavaksi jatkui. Sompionjärvi on osa Lokan tekojärveä ja suurin altaan alle jääneistä järvistä. Vesi oli kylmää, mutta ei näyttänyt haittaavan innokkaampia uimareita.

Vielä jaksomme käydä sivistymässä Tankavaaran museoissa. Eläinnäyttely esittelee pohjoisen eläimiä ja kultamuseo kullankaivun historiaa maailmanlaajuisesti. Ilman muuta tutustumisen arvoisia ovat kumpikin museo.

Lupsakkaa iltaohjelmaa

Iltaohjelmaa riitti siitäkin huolimatta, että saunamaailman rakennustöiden takia ei savusaunaan ollut pääsyä. Lettujen paistaminen Maahisessa kuuluu ehdottomasti Kiilopään iltoihin, eikä tälläkään reissulla poikkeusta ollut. Tottahan nyt nuotiolla paistetut letut maistuivat hyvän juttuseuran kanssa. Muorravaarakka – kirjan esittelykin veti kiinnostunutta väkeä, vaikka kirjan julkaisusta onkin jo jokunen vuosi.

Ulkotulille kokoontumisesta tuli oikein maakuntalauluilta. Jotakuinkin kaikillehan nämä laulut ovat tuttuja.. Ahvenanmaan laulua ei kuitenkaan kukaan osannut, joten vetäisimme sen sijaan Oolannin sodan, joka sekin kajahti kesäillassa ihan komeasti

Perillä Kiilopään huipulla. Kuva: Johanna Pajari

Paikalla ollut tietokilpailuharrastaja järjesti meil-le kilpailun, johon osallistuimme kahdella täysin tasaväkisellä joukkueella. Vaikka kilpaileminen oli hauskaa, vallitsi joukkueissa myös aivan ehta kilpailuhenki. Juontaja - tuomari, joka on myös pesäpal-luomari, kertoi joutuneensa kerran Pohjanmaalla piileskelemään pesäpallopin päättymisen jälkeen huoltorakennuksessa kolme tuntia. Tästä kisasta hän kuitenkin pääsi poistumaan täysin turvallisesti.

Viikkomme Kiilopään tunnelmissa mukavan loman lisäksi oli todella tervetullut lepotauko kotipuolella koko kesän ajan ennätysellisen runsaina piinaavilta mäkäreis- ja polttiaisparvilta.

Lapin kesä on lyhyt, sen saimme käytännössä huomata. Jo loppuviikosta, vaikka elokuun alkupuolta vielä elettiin, alkoi ruska jo levitellä värejään maisemiin.

Arja Lifländer

Kultamuseo: ravintolavaunu
Tankavaaran omalta
rautatieltä

Kuva: Arja Lifländer

AURINGONLASKU KIILOPÄÄLLÄ

Reissukaverinani ollut 13 - vuotias tyttäreni Eila oli vakaasti päättänyt, että viikon aikana meidän täytyy käydä katsomassa auringonlasku Kiilopään huipulla.

Viikon sää oli alusta asti hyvin vaihteleva, mutta tiistaina, jolloin oli retki Kaunispäälle, paistoi aurinko pilvettömältä taivaalta. Käveltyämme Auroran päivätuvalta Kiilopäälle lämpimässä auringonpaisteessa 12 kilometrin matkan, olin jo asennoitunut viettämään illan vaakatasossa olympialaisia läppäriltä katsellen. Eila kuitenkin ilmoitti, että tänään kannataisi käydä katsomassa se auringonlasku, kun tulevien päivien sää oli edelleen epävarma.

Oltiin jo kerran kiivetty Kiilopäälle, joten kummallekin oli selvää, että väsyneillä jaloilla ei ylös kiipeäminen olisi mitään herkkua. Kuitenkin jo matka huipulle oli elämys. Laskeva aurinko selkämme takana kruunasi jokaisen lepohetken, jotka jäivät kuitenkin hyvin pikaisiksi unohdettuumme hyttysmyrkyn matkasta.

Huipulla hyttysiä oli onneksi selvästi vähemmän. Meidän lisäksi paikalla oli pieni joukko muitakin auringonlaskun bongareita. Hetki oli maaginen, värit, maisema ja tunnelma kuin unesta. Meistä ei kumpikaan ole koskaan ollut yli yön retkellä tunturissa, joten tämä oli hieno mahdollisuus saada edes pieni makupala siitä. Kokemus oli meille ehdottomasti Kiilopään matkan kruunu.

Kuva ja teksti: Johanna Pajari

Auringonlasku Kiilopäällä

OPASMATKANI

Tästä se alkaa. Oma opaskurssini Hammastunturin huipulla.

Olen aina sanonut, että raskas työ vaatii raskaat harrastukset ja olen edelleen samaa mieltä. Minulle se oli kaikkea luonnossa tapahtuvaa, aluksi suunnistusta, myöhemmin retkeilyä reppu selässä lähimetsissä ja myöhemmin rinkin kanssa Lapin tuntureilla.

Suunnistuksen aloitin, niin kummalliselta kuin se tuntuukin, Helsingissä ja työpaikan vaihdon myötä jatkoin Imatran seudulla. Suunnistukseen kuuluu aina kilpailu, joka ei minua suuremmin miellyttänyt. Niinpä tein päätöksen, että 40 vuotta täytettyäni en enää laita numerolappua rintaan.

Olin jo tuolloin Imatran Lapinkävijöiden toiminnassa mukana, ja kun Sunin Aino pyysi minua retkitoimikuntaan, suostuin heti. Se oli tärkeä päätös. Tuolloin tehtiin vielä kuukausittain päiväretkiä lähialueille ja joka kerran tehtiin tulet ja porukkaa riitti.

Kun minut valittiin Lapinkävijöiden hallitukseen, sain kuulla Suomen Ladun opaskurssista. Se kuulosti todella jännittävältä, mutta laitoin hakemuksen ja pääsin mukaan.

Opaskurssille lähteminen ei kuitenkaan ollut helppo asia. Toisaalta se oli upeaa ja innostavaa, toisaalta raastavaa jättää lapset melkein kahdeksi viikoksi. Olimme retkeilleet paljon yhdessä, mutta päätin silti repäistä itseni vähäksi aikaa irti.

Opaskurssi alkoi Kiilopäällä heinäkuussa parhaaseen rakkäikaan. Pakkasin tavaroitani lainarinkkaan ja avuliaana ihmisenä otin myös suuren määrän yhteisiä tarvikkeita. Menimme bussilla Karhujärven

rantaan ja sieltä patikoimme ensimmäiseen leiri-paikkaan. Polvet notkuivat 30 kiloisen rinkin alla ja edellinen valvottu yö painoi, ja mielessä kävi, kuinka selviän. Kurssi oli kuitenkin upea. Ensin vaelsimme Hammastunturin erämaassa kuusi päivää, saavuimme Kutturaan, jonne tuotiin kanootit ja vietiin rinkkamme pois. Meloimme kolme päivää Ivalojokea, laskimme koskia ja saavuimme Toloseen.

Tuuli tekee rinteisiin kuoppia.

Talvikurssilla huiputetaan mahdollisuuksien mukaan Sokosti. Tässä pidetään evästaukoa melkein huipulla.

Sieltä kanootit lastattiin peräkärrtiin ja matka jatkui vielä polkupyörillä Kiilopäälle. Oli hieno tunne laskea Ahopäältä Kiilo-ojan yli Kiilopään pihaan. Selvisin!

Vaikka alunperin ajattelinkin, että käyn vain kesäkurssin, niin into alkoi kasvaa myös talvikurssia kohtaan. Kun pääsin kokeilemaan talvivaellusta, olin jo varma, että myös talvikurssille on päästävää.

Talvikurssi on tietenkin vaativampi, mutta myös pienempi ja intiimimpi. Kurssilla yövytään niin teltoissa, lumiluolissa kuin tuvilla, joten kurssin koko määräytyy tupien mukaan. Meitä oli kahdeksan ja kaksi kouluttajaa. Talvikurssi keskittyy ennen kaikkea turvallisuuteen ja talviolosuhteissa selviytymiseen. Toki jo kesäkurssilla opitut ryhmän hallinta ja johtaminen ovat myös aiheena. Meidän talvikurssillemme sattui yksi jännitysmomentti lisää, kun TV2:n kuvausryhmä tuli kuvaamaan meitä viimeisen yön lumiluolien rakennuspaikalle. Tämä tuotos näytettiin sitten Erätulilla-ohjelmassa. Viimeisen illan nuotiotuli keskellä lumista maisemaa ja yhdessä lausuttu opasvala oli niin vaikuttava tapahtuma, että olen lupaukseni muistanut joka kerran, kun olen vienyt ihmisiä tunturiin.

Kiilopää otti tuolloin ilolla vastaan kaikki valmis-tuneet oppaat. Meille riitti opasviikkoja ja tunsimme olevamme pidettyjä työntekijöitä Kiilopäällä. Kuulimme joukkoon. Minun ensimmäinen opasviikkoni oli talvella heti talvikurssin jälkeen. Sen piti olla apuopasviikko, mutta koska yksi varsinaisista oppaista oli pois, olin ihan oikea opas. Vastuuta sain yllin kyllin. Hieman jännitti lähteä viemään ryhmää Taajostuvalle, jossa en ollut koskaan käynyt. Ohjeena oli mennä ensin Kiilopään rinteen pohjoispuolelta, laskea alas Aurinkokuruun ja nousta kohti Pirttinokkaa. Siellä tasanteella oli tuulen tekemä iso kuoppa,

jonka vierestä piti lähteä koillista kohti. Siten alkaisi loiva kanjoni, jossa on vihreää jättä. Lasketaan kanjonia alas, tullaan Kulasjoelle ja jokea seuraten päästään Taajostuvalle. Ajattelin, että perimätiedoilla ihmiset ovat ennenkin kulkeneet ja lähdin kuuden ihan vieraan ihmisen kanssa reissuun. Hienosti meni. Kun tulomatkalla nousimme Kettukurun laitaa ylös hienossa auringonpaisteessa, tunsin sellaista onnistumisen riemua, jota en ole usein tuntenut. Lausuin kiitokseni tunturituulien vietäväksi.

Minulle avautui vielä suuri mahdollisuus, kun pääsin kouluttamaan oppaita. Sain olla kouluttajana kaiken kaikkiaan neljällä kesäkurssilla ja myös neljällä talvikurssilla. Kesäkurssit olivat kaikki vähän erilaisia, aluksi siellä Hammastunturin erämaassa eri reiteillä

Omalla talvikurssilla rakennettiin erilaisia lumimajoitteita, joita TV2 kuvasi Erätulilla-ohjelmaa varten. Tässä on tekeillä rinnesuoja.

*Virkeä porukka lähdössä
Aittajärveltä kohti
Muorravaarakkaa.*

ja viimeinen kurssi oli Kilpisjärvellä. Talvikurssit olivat kaikki UKK-puistossa, mutta vähän vaihtelevilla reiteillä. Olen tavannut kurseilla aivan ihania ihmisiä ja olen saanut viedä eteen päin luonnon ilosanomaa ja rohkaista uusia oppaita. Minulle myös tärkeä koulutuksen kohde on ollut kestävä kehitys.

Kun aktiivinen opastoiminta on nyt kohdallani takana päin, haluan lausua kiitokseni Kiilopäälle, josta on tullut minulle todella rakas paikka, kuin toinen koti. Lisäksi haluan lausua suuret kiitokseni koko Suomen Ladulle. Tämä on uskomattoman hieno järjestö, joka huomioi kaikki jäsenensä ja antaa kaikille mahdollisuuden osallistua. Ei ole ihme, että Ladun jäsenmäärä hipoo sataa tuhatta.

Oppaiden yhdistys Latuneuvojat, joka vaihtoi nimensä äskettäin Retki- ja vaellusoppaiksi on yli kuuden vuosikymmenen ajan järjestänyt oppaille jatkokoulutusta ja muutenkin kehittänyt opastoimintaa. Olen äärettömän kiitollinen jokaiselle opasystävälleni ja toivotan yhdistykselle hyvää jatkoa.

Tietenkin kiitän sydämestäni Imatran Lapinkävijöitä, että olen saanut olla mukana. Retkeily ja tietenkin myös Ollinmaja ovat tuoneet toisenlaista sisältöä elämään ja ovat auttaneet jaksamaan raskaassa työssä. Muistan lämmöllä myös kaikkia teitä, jotka olette olleet ryhmässäni joko Lapin tuntureilla tai Etelä-Karjalan metsissä.

Viimeisellä Kiilopään oppaana tekemälläni retkellä viime syksynä pysäytin porukan tunturin rinteeseen ja kerroin heille opasvalasta. Siinä paikalla lausuin kiitokseni tunturituuleen. Tunturit ovat kohdelleet minua ja minun ryhmiäni hyvin. Kaikesta on selvitty ja jäänyt vain hyviä muistoja. Nyt on aika siirtyä raidon kärkestä perälle.

Teksti Tuula Rahkonen

Kuvat Tuula Rahkonen albumista

*Kiilopään oppaan työhön
kuuluu myös letunpaisto.*

OPASKURSSI URHO KEKKOSEN KANSALLISPUISTOSSA

Osallistuin heinäkuussa 2021 Suomen Ladun järjestämälle opaskurssille ja heti perään talven 2022 helmikuussa samaisen kurssin talviosalle. Näin ollen pätevädyin Suomen Ladun oppaaksi toimimaan vaellusoppaana omassa paikallisyhdistyksessäni ja samalla halutessani voisin nyt toimia Kiilopäällä opastehtävissä. Kurssi painottuu nimensä mukaisesti opastointiin ja pyrkii varmistamaan, että Suomen Ladun jäsenyhdistyksillä olisi käytössä osaavia opaita. Moni kurssilainen tulee mukaan kuitenkin ennen kaikkea kehittämään omia retkeilytaitojaan.

Olen jo useita vuosia liikunut aktiivisesti luonnossa, vaeltanut pohjoisessa ja täällä kotiseudullani Etelä-Karjalassa, sekä ohjannut lähietäisyydellä tutuissa maastoissa. Täysin ummikkona en siis kurssille lähtenyt, mikä itse asiassa oli tosi hyvä, sillä hyvällä pohjaosaamisella tästä opaskurssista saa vielä enemmän irti. Kun perusasiat ennen kurssia on kunnossa, eli riittävästi retkeily- ja vaelluskokemusta tunturiolosuhteista, hyvä suunnistustaito, riittävä kestävyyskunto, perus - EA-osaaminen ja hyväksi todetut sopivat varusteet ja välineet, niin opaskurssiviikon voi täysin keskittyä itse opastamisen oppimiseen, jossa homman suola piilee. Samalla ne pienet hengähdysketket saa nauttia UKK-puiston syrjävyöhykkeen monimuotoisuudesta, kun perusasiat leirissä ja liikkeellä soljuu mutkattomasti. On aivan eri asia lähteä itse omalle vaellusreissulle kuin suunnitella turvallinen ja elämyksellinen ryhmävaellus pohjoiseen sisältäen matkustamisen kohteeseen ja takaisin.

Kurssin kesäosalla keskityttiin paljon ryhmän turvalliseen opastamiseen, harjoiteltiin

Edessä polutonta taivalta silmäkantamattomiin. Kesäkurssilla kuljimme pääasiallisesti puiston reittien ulkopuolella suunnistaen kartan ja kompassin avulla. GPS-laitteiden yms. käyttö oli kiellettyä.

poikkeustilanteita, ja jouduttiinpa sieltä kaksi kurssilaista myös oikeasti evakuoimaan pois kurssin ensimmäisinä päivinä johtuen hurjasta helteestä. Lisäksi teoriaoppia oli eri taidoista ja tiedoista tarjolla paljon. Jokainen kurssilainen pääsi opastamaan ryhmää pääoppaan ja apuoppaan roolissa ja jokaisen päivän päätteeksi näiden suoriutumista käytiin yhdessä ryhmänä läpi, jolloin jokainen oppi asioita, vaikka olisi päivän ollutkin ryhmässä vain "asiakkaan" roolissa. Kurssille valmistauduttiin noin kuukausi etukäteen erilaisilla ennakotehtävillä,

Oppaan tehtävänä on tarjota elämyksiä ryhmälle. Tässä pidettiin kuvaustaukoa ja ihasteltiin maisemia.

.Yötön yö. Viimeisenä päivänä edessämme oli pikamarssi määränpäänä Kiilopään huippu. Tuolloin herättiin jo klo 02:00 ja valmistauduttiin parisuunnistuksen starttiin, joka oli klo 04:00.

Me tehtiin se! Koko ryhmä Kiilopään huipulla ja kesäkurssi huoltoa ja purkutilaisuutta vaille paketissa.

joita sitten viikon aikana purettiin vaelluksen ohella. Yhtenä ennakkotehtävänä omat vaellusvarusteet tuli listata, punnita ja niiden tarpeellisuutta pohtia. Oppaan repun tulisi olla aina kantamuksen painon osalta optimoitu niin, että jos ryhmässä jollain alkaa askel painaa, tulee loukkaantuminen tai muu poikkeustilanne, niin opas pystyy ottamaan itselleen asiakkaan tavaroita kantaan. Samalla oppaan kevyt kantamus myös kuormittaa itse opasta vähemmän. Oppaan tuleekin pysyä ryhmän skarpeimpana koko retken läpi. Varusteiden lisäksi myös ruokapuolella mentiin hyvin pitkälti kaikki kuivattuna -linjalla, jotta ruokasäkki oli myös mahdollisimman kevyt. Kesän kovat helteet pistivät hetki ennen reissua monet

pohtimaan, miten ruoat säilyvät viikon. Minulla kesäosan eväät olivat pitkälti kuivattua jauhelihaa, riisiä, pähkinöitä ja kirkastettua voita eli gheetä, jotka kaikki säilyivät hyvinä, vaikka päivälämpötilat huittelivat +30 asteessa pahimmillaan.

Talviosalla kurssissa korostuu tietysti vaeltaminen talvella erilaisissa olosuhteissa. Itse vaelluksen aikana ei ollut niinkään teoriapainotteista opiskelua kuten kesällä, vaan nyt keskityttiin käytännön kautta toimimaan erilaisissa talviolosuhteissa. Ja erilaisia olosuhteita myös UKK-puisto meille tarjoilikin. Oli aurinkoa, harmaata ja myös liki whiteout - olosuhteita jossa maastosta ei erottanut tunturissa enää mitään. Oli kirpakoita pakkasöitä ja -päiviä, tuulta ja tyyntä. Talvikurssin varustukseen kiinnitettiin ennakkoon hyvin paljon huomiota ja ne tuli valita niin, että pärjää kylmässä, eikä upottava lumi muodostu esteeksi. Talviosan kurssilla noin puolet öistä oli tuvissa ja puolet maastossa erilaisissa majoitteissa. Omalta osaltani maastoyöt menivät niin, että oli yksi telttayö, yksi yö avolaavussa ja viimeinen reissun yö Kuutamokurssissa lumiluolassa, joita rakennettiin kaksi kappaletta, ja kaikki nukkuivat niissä pl. kurssin kouluttajat. Huomionarvoista talvella vaeltaessa on että olosuhteet vaikuttavat todella paljon enemmän kuin kesällä. Välillä mennään kantavaa urapohjaa liki 5km/h ja toisaalta huonossa tapauksessa koko päivästä suurin osa ajasta upottavaa umpista keskimäärin 1km/h vauhtia. Varsinkin keskitalvella upottaviin olosuhteisiin on hyvä varautua. Silloin erityistä huomiota tulee kiinnittää päivämatkojen suunnitteluun. Aina kannattaa miettiä vaihtoehtoinen leiripaikka, jos olosuhteet hidastavat suunniteltua päivämatkaa toteutumasta. Talvella vaeltaessa myös täytyy leirissä olla ihan eri tavalla energiaa sen perustamiseen, lumien sulattamiseen, vesien keittoon ja ruoanvalmistukseen. Kaikki nämä

toimenpiteet vievät todella paljon enemmän aikaa talvella kuin kesällä.

Molempien kurssien parasta antia olivat osaavat kurssin kouluttajat ja erittäin motivoitunut, sekä sitoutunut ryhmä meitä oppilaita. Sain monta uutta ystävää, joiden kanssa sain kokea Lapin kesän ja talven kaikessa monipuolisuudessaan. Voin suositella kurssia kaikille kiinnostuneille ja elämyksenä myös sellaisille, jotka eivät välttämättä tule oppaana koskaan ryhmille toimimaankaan. Tämä oli itsessään ei pelkästään opettava, mutta myös ikimuistoinen vaellus niin kesällä kuin talvella. Kurssilla pääsee näkemään UKK-puiston parhaita paikkoja ja omat retkeilytaidot kasvavat aivan varmasti, vaikka olisit kuinka karpaasi ja kokenut lapinkäviä. Kurssilaiset tulevat erilaisista lähtökohdista ja heillä on erilainen ammatillinen osaaminen siviiliammattistaan, joten myös jokainen opasoppilas toimii kurssilla omalla tavallaan opettajana ja se jos jokin oli kurssilla aivan mahtavaa.

En tarkoituksellisesti avaa tarinassani kesällä tai talvella kulkemaamme reittiä, jotta en paljastaisi kurssin sisällöstä liikaa. Osa kurssia ja opastointia yleisesti on yllätyksellisyys, joka myös oli ehdottomasti tämän kurssikokonaisuuden suola. Me oppilaat emme saaneet tietää seuraavan päivän suunnitelmaa kuin vasta edellisenä iltana. Osasta tämä oli turhauttaa muun muassa valmistautumisen näkökulmasta, mutta minä nautin siitä jännityksestä, että ei tiedä mitä seuraavana päivänä oli luvassa. Oppaan tulee olla aina valmis toimimaan ja soveltamaan jos (tai kun) suunnitelma muuttuu lennosta.

Nähdäänpä tulevilla retkillä!

Joni Homanen
Kuvat: Anna-Kaisa Reed

Talvikurssin toinen ja kolmas päivä saatiin nauttia aurinkoisesta säästä, joskin se toi mukanaan kipakat yöpakkaset. Hyvällä varustuksella kuitenkin selvitettiin mallikkaasti.

TUOKIO

23.03.21 Järjestettiin koronarajoitusten takia omatoimitapahtumana kuutamokävely-/ hiihto Lammassaassa. Hannu Kietäväinen ja Sirkka Ruokolainen pitivät tulia kodan edustalla, huolehtivat ulkoilijoille kuumaa mehua. Sumuisessa säässä tulilla kävi 25 ulkoilijaa.

Kuva: Ritva Pesonen
Teksti: Johanna Pajari

Nuku Yö Ulkona -tapahtuma järjestettiin Taipalsaaren Rastinniemiessä 28.08.21. Seitsemäntoista telttailijaa ja kuusi koira saivat nauttia mm. kauniista auringonlaskusta ja rannalla paistetusta tikkupullasta.

Teksti ja kuva: Johanna Pajari

Nannan vetämä Kolmen laavun kierros Savikannassa 03.10.21 oli varsinainen menestys. Upeasta syysäästä nautti 32 retkeilijää ja 6 koira.

Kuva : Heli Siisiäinen
Teksti Johanna Pajari

KUVIA

Ollinmajan Joulupolku 4.12.21 Olipa hyvin järjestetty joulupolku liikenteen ohjastusta ja maistuvaa joulu-puuroa myöten. Monitoimi - Nanna Hintsanen ja Sirpa Mauravaara ottivat tulokynnyksellä hienosti tulijat vastaan. He opastivat ja varustivat kulkijat joulukoristein sopivan pilkkopimeälle ja lumiselle noin 800 metrin joulupolulle. Polun varrella oli monenlaista nähtävää. Siellä sai ottaa itselleen, tai koristella annetuilla koristeilla ja heijastimilla reitin puita! Paluu oli myös Nannan ja Pirjon kautta. Heidän korissaan oli ollut sata koristetta, muutama oli enää jäljellä. Paljon oli lapsiperheitä liikkeellä. Jälkeenpäin kuulin, että osallistujia oli ennätysmäärä, noin 150. Kiitos Lapinkävijöiden iloinen väki! Tästä se joulu alkaa!

Teksti ja kuva:
Veikko Piironen

Helmikuun alussa Perheiden Ulkoilutapahtuma keräsi Ollinmajalle kuutisenkymmentä osallistujaa. Lapsille oli rakennettu liukumäki uuden kodan taakse, paistimme makkaraa ja Nanna veti villasukkalenkkejä metsässä. Lisäksi ulkoilijoilla oli mahdollista kokeilla lumikenkiä Ollinmajan lähimaastoissa.

Teksti ja kuva:
Johanna Pajari

Osallistuimme Suomen Ladun UlkonaKuinLumiukko-tempaukseen Itä-Siitolan Kotalaavulle järjestetyllä omatoimipisteellä. Tempauksen aloitustapahtuma pidettiin tiistaina 22.02.22. Laavulle kerääntyivät parisenkymmentä innokasta lumiukkojen rakentajaa. Rakentajille tarjottiin kuumat mehut ja makkarat.

Teksti ja kuva: Johanna Pajari

Lapinkävijöiden Akumajan retki- ja vaellusviikko 24.6-2.7.2022

Akumaja on eräretkeilyn keskus Paistuntureiden erämaa-alueen rajalla, Karigasniemellä Akujoen varrella, 3,5 kilometriä lähimmästä tiestä.

Vietä viikko Akumajalla majoittuen. Tee päiväretkiä Tuulan ja Nannan opastuksella tai omatoimisesti. Jokaisen päivän päätteeksi voit nauttia rantasaunan löylyistä ja nukkua yösi sisätiloissa.

Mökkiviikon hinta 350 eur. Sis. matkat, ateriat meno/paluu matkalla, aamupuurot, yhden poronkärityspäivällisen ja lettukestit sekä yhtenä päivänä bussiretken Utsjoelle. Huom! Kaikki muut ruoat on tuotava itse. Bussilta Akumajalle ruokatavarat saa mönkkäriin kyytiin.

Tuula ja Nanna järjestävät infon ennen retkeä liittyen varustukseen ja viikon aikana tehtäviin retkiin.

Pelkkä kuljetus Imatra-Akumaja-Imatra (sis. ateriat) 170 eur.

Lisätietoja:

Retkeilyviikko: Tuula p.040 0997055

jahvapahva@gmail.com

Nanna p.0440877577

nanna.hintsanen@gmail.com

Vaellus: Joni & Maija - ilk.retki@gmail.com

Ilmottautumislomake kotisivuilla:

www.imatranlapinkavijat.fi/retkeily/akumajan-retki-ja-vaellusviikko/

Vietä viikko vaeltaen Kevon reitillä.

Oppaina koulutetut oppaat Joni Homanen ja Maija Pakarinen.

Vaelluksen hinta 250 eur. Sis kyydit, ateriat meno/paluumatkalla.

Maijan ryhmä kulkee Kevon reitin etelästä pohjoiseen, kokonaismatka 65 km. Tämä ryhmä on täynnä. Laita kuitenkin viestiä, jos olet kiinnostunut juuri tästä vaelluksesta, Tilanne elää.

Jonin vaellusryhmä lähtee Akumajalta kulkien vaihtoehtoista reittiä Kevon reitin eteläiseen päähän ja sieltä itse reittiä pitkin Kenesjärvelle (kokonaismatka 115km), josta kuljetus takaisin Akumajalle. Retken ensimmäinen ja viimeinen yö molemmilla ryhmillä siis Akumajan maastossa omissa majoitteissa, jossa myös vaellukselle osallistuvat pääsevät nauttimaan rantasaunan löylyistä.

Maija & Joni järjestävät vaellukselle osallistuville oman infotilaisuuden ja mahdollisen testivaelluksen, johon osallistujat voivat tulla testaamaan oman vaelluskuntonsa. Huomioithan että varsinkin pidemmän vaelluksen tekevä ryhmä viettää suurimman osan päivästä liikkeellä. Rinkan kantamiseen tulisi totutella eikä viikon vaellukselle tulisi lähteä kylmiltään

IMATRA

Kansallishme.fi

HEI KAIKKI LAPIKÄVIJÄT JA ETENKIN HIIHTELIJÄT!

Oltuamme joitakin vuosia vähän sivussa talkootoiminnasta alkoi eläköitymisen myötä jälleen olla aikaa toiminnalle, joten ilmoittauduimme Ollinmajalle mehua kuumentamaan ja munkkeja sokeroimaan vuonna 2019 muutamaksi kerraksi. Sitten tuli vuosi, jolloin lumen puutteen vuoksi majaa ei aukaistu ollenkaan! Vuonna 2021 taas lunta ja hiihtäjiä majalla riitti, merkintöjä vihkoon tuli 3176. Oliko osaltaan myös koronan syytä, että ihmiset liikkuvat ja löysivät hiihtoharrastuksen, useat monenkin vuoden tauon jälkeen. Vilskettä riitti ja alati muuttuvien rajoitusten kanssa toimintaa vietiin porukalla maaliin. 27.3 olivat ladut siinä kunnossa ettei ollut tarvetta pitää majaa enää auki.

Tupu Rahkonen oli jo muutamaan kertaan tiedustellut josko meillä olisi mahdollista ottaa hoitaaksemme majan tarvikehankinta. Hän kun oli päättänyt siirtyä sivuun hoidettuaan tehtävää kunnioitettavat 12 vuotta. Pitkällisen harkinnan jälkeen suostuimme tehtävään vain hiihtokaudella, mutta sen jälkeen on alkanut tuntua siltä, että hommaan kuuluu muutakin kuin tarjottavien toimitus majalle, kun Markulle hienovaraisesti ilmoitettiin, että olisi suotavaa "majan hoitajan" kuulua ainakin varajäsenenä hallitukseen ja

Ollinmajatoimikuntaan. Ja siinä sitä sitten ollaan. 6.1.2022 aloitettiin uusi kausi erittäin vilkkaasti pieniä viilauksia toimintaan tehden, kuten pitkään kaivattu korttimaksupääteen hankinta. Näin äkkiseltään on ollut opettelemista tavaran toimituksen sujuvuuden ja ennakoimisen kanssa. Kun hiihtokelit on olleet mitä parhaimmat on majalla ollut vilkasta, merkintöjä vihkossa oli jo maalliskuun alussa enemmän kuin koko viime kaudella!

Kaiken sujuvuudesta niin edellisenä kuin tänäkin vuonna kuuluu suuri kiitos kaikille iloisille talkoolaisille, joita on riittänyt runsaasti. Kiitos! Tätä kirjoitettaessa ovat takana kiireiset viikonloput, Erähihto ja perään Majahihto, edessä Ollinmajahihto ja päätteeksi Lapinkävijöiden kevätkokous.

Hiihtokauden jälkeen, mihin saakka jatkunee, on vuorossa remontti, jonka myötä loppuu kauan kestänyt juomaveden kускаaminen, ja monet tyhjät mehukanisterit jäävät jatkokäyttöä vaille.

Kevättä odotellen Tuula ja Markku

Ollinmajan tiskin takana Tuula ja Markku Rätty
Kuvaaja: Arja Lifländer

AAMUJA RAUTULAMMILLA

Kesällä 2007 teimme Aittajärvi – Muorravaarakka – Sokosti – Tuiskukuru – Rautulampi – Kiilopää – vaelluksen. Sokostille kiipesimme vesisateessa ja varsin märkinä pääsimme Tuiskukuruun, jossa sitten aurinko alkoikin paistaa ja saimme kuivateltua kampeemme kämpässä. Muutkin paikalle osuneet vaeltajat olivat nimittäin kastuneet ja yhteistuumin lämmitimme tuvan kuivatushuoneeksi ja nukuimme itse teltoissa.

Rautulammille saavuimme seuraavan illan suussa. Reissu tuntui jo jäsenissä, ja heikotus meinasi yllättää ennen kuin pääsimme kämppään ruokaa laittamaan. Pystyimme teltan tuvan taakse ja illan mittaa muitakin telttoja ilmaantui näköetäisyydelle. Nukuimme makeasti, ja aamulla heräsimme kerrassaan upeaan maisemaan: aurinko paistoi ja sumu liikkui tyynen lammen yllä. Koska tuvassa ei ollut yöpyjiä, siirryimme sinne aamupalalle itikoita pakoon. Edellisten päivien vaellus tuntui jäsenissä ja tuntui taivaalliselta loikoilla aamukahvin ja puuron jälkeen tuvan laverilla ihailmassa ikkunasta sumuista lampea. Liikkeelle oli kuitenkin lähdettävä. Kokosimme itsemme ja kampeemme, heitimme rinkat selkään ja läksimme nousemaan kohti Kiilopäätä. Aamu oli mitä upein: aurinko lämmitti ja vähitellen sumu hälveni. Vasta tässä vaiheessa muista teltoista alkoi kömpiä vaeltajia ulos. Heiltä jäi aamun kaunein hetki näkemättä.

Vuonna 2021 varasimme Saarihelyn marraskuun toiselle viikolle. Tiesimme, että Rautulammille on rakennettu palaneen tilalle uudet tuvat ja haikailimme sinne yöpymään. Mutta millä pelillä sinne menisimme? Jos ei olisi lunta, patikoisimme. Yllättäen lunta satoikin loka-marraskuun taitteessa lähes puoli metriä, joten aloimme suunnitella hiihtovaellusta. Lomaamme edeltävällä viikolla vesisade ohensi

lunta niin, että lopulta päädyimme lumikenkiin. Sekä lumikenkäily että talvivaellus olivat aikaisemmin kokematta, joten nyt tulisi testattua kummatkin samalla kertaa. Kiilopäältä vuokrasimme lumikenkät ja isosompaiset sauvat sekä ahkion. Tosin ensin vuokrasimme vain yhden lumikengät, kun miehellä oli mukana halvat marketista ostetut rimpulat. Ne hajosivat jo Kiilopään rinteessä, joten takaisin vaan vuokramaan myös toiset kunnon välineet.

Niilanpään suuntaan sitten lähdettiin nousemaan. Tuuli puhalsi navakasti takaa koko matkan, mutta lämpötila oli lähellä nollaa. Pieni hiki oli pinnassa koko ajan. Ensimmäiset eväät söimme Niilanpään poroerotuksella, jossa kaatuneen ladon ainoan pystyssä ollut seinä tarjosi tuulensuojaa. Pilvet roikkivat tunturissa alhaalla niin, että toisinaan näkyi vain valkeutta joka suunnassa. Onneksi reitti on hyvin merkitty. Olimme Kiilopään välinevuokraamossa kuulleet, että reittiä oli kesällä siirretty niin, että latu vastaa nyt lähinnä aikaisempaa kesäpolkua, eli väistää osan suurimmista ylä- ja alamäistä Niilanpään jälkeen. Kyllä ainakin ylämäkiä silti riitti ihan omiksi tarpeiksi. Oikaisimme alas rinnettä Rautulammin länsipäähän, löysimme ladun ja siellähän ne uudet tuvat näkyivätkin. Vielä oli juotava termoskahvit ennen viimeistä puolta kilometriä. Se osoittautui hyväksi ratkaisuksi, koska tupahan oli kylmä ja olisi ollut ikävää juoda kahvia jäisessä kämpässä. Asettauduimme varaustupaan ja laitoimme kaminaan tulet. Yhtäkkiä pihalle pölähti kaksi nuorta miestä rinkkoineen ja ahkioineen. Olivat tulossa viikon vaellukselta viimeisenä etappinaan Rautulammin autiotupa. Illan pimeydessä naapuritupa ilmestyi kolmaskin nuori mies suksineen. Mistä ja miten lie tullut rinnettä alas ahkion kanssa pimeässä.

Nuoriso lämmitti oman tupansa niin kuumaksi,

Rautulammin uusi varaus- ja autiotupa, kuva Juhani Mäkilä

Ruuanlaittoa uudella varaustuvalla, kuva Juhani Mäkilä

että viihtyivät siellä ilman paitaa ja kävivät lumessa iltapesulla. Meillä varaustuvan puolella tyydyttiin normaaliilämpöön. Vieressä on sentään erillinen, lämmitettävä kuivaushuone, niin ettei ainakaan kuivatuksen vuoksi tarvitse tuvassa sauna.

Hienot on uudet tuvat, mukavalla tavalla modernit ja kuitenkin perinteitä vaalivat. Haapalauta ulkoseinissä kuulema harmaantuu vuodessa maastoon sulautuvaksi. Paikalla on lisäksi erillinen päivätupa sekä puuvaja-huussi. Jätevedet oli ohjeistettu tilapäisesti kaatamaan huussiin etunurkalla olevan kannon kohdalle. Vähän oli epävarmuutta löysimmekö oikean kannon.

Päivä pimeni neljän maissa, joten kynttilöiden ja otsalamppujen valossa tutkittiin vieraskirjaa ja karttaa sekä laitettiin ruokaa. Onneksi älysimme hakea juomaveden melkein koskena virtaavasta Rautuojasta valoisaa aikaan. Kunnon patjoilla nukutti hyvin, vaikka tuuli ulvoi koko yön ja vähän luntakin tuiskut-

ti. Tuuletusluukkujen kolina tosin meinasi valvottaa, mutta mies laittoi niihin tikut väliin, niin eivätpä enää kolisseet.

Heräsimme kuudelta ja huomasimme, että ei Lapissa olekaan säkkipimeää, luminen maasto erottui aivan hyvin. Lämpö pysyi tuvassa erinomaisesti. Puolen yön aikaan lisättiin puita kaminaan ja aamulla oli sisällä vielä +18 astetta. Kyllä oli mukava herätä lämpimässä tuvassa ja keitellä kahvia kaikessa rauhassa aamuhämärässä. Seitsemältä naapurin nuoret miehet pakkailivat tavaroitaan otsalamppujen valossa ja lähtivät tunturiin. Me pääsimme liikkeelle kahdeksan jälkeen. Vaikka aurinko ei vielä ollut noussut, oli varsin valoisaa. Riekot kaakattivat lähietäisyydellä. Yksi tunturisopuli vilisti kivenkoloon. Tuuli puhalsi vastaan ja nuoskalumi teki alun pitkästä noususta työlään, varsinkin ahkion vetäjälle. Mutta lumikenkää toisen eteen ja vähän kerrassaan pääsimme huipulle. Kaksi ensimmäistä tuntia kävelimme ylä- ja alamäkiä täydessä pilvessä. Näkyvyys oli korkeintaan parisataa metriä. Valkoisuutta eteen, taakse, oikealle, vasemmalle, ylös ja alas. Vaikuttavaa! Vasta Niilanpäällä maisema kirkastui. Vastaan tuli tupien huoltomies moottorikelkalla ja loppumatkasta pariskunta hiihtäen. Muita kulkijoita ei matkalla näkynyt. Nelisen tuntia meni lumikengillä talsiessa suuntaansa. Hyvin kunto kesti ja lihakset toimivat. Ei olisi etukäteen osannut kuvitella, että marraskuussa voi tehdä näin hienon talvivaelluksen. Jälleen mahtava kokemus aamusta Rautulammille. Ja taas jäi nälkä lähteä vielä uudelle vaellukselle Saariselän maise- miin.

Rautulammin uudet tuvat otettiin käyttöön syyskuun 2021 alussa. Varaustuvan vieraskirjassa on ensimmäisellä aukeamalla tuvat suunnitelleen arkkitehdin mielenkiintoinen kirjoitus – käykääpä lukemassa!

Heini Mäkilä

Niilanpään huipulla lumikenkäilemässä kohti Rautulampea, kuva Heini Mäkilä

MUMMOT VAELLUKSELLA melkein HALTILLE

Henkeä salpaava maisema Termisjärveltä

Vaellus oli erilainen kuin yleensä, koska oli kylmää, lunta ja märkää. Hieno reissu kuitenkin ja ikimuistoinen.

Reissu alkoi Kilpisjärveltä 15.6 kello 17.00 siviilikassien viemisellä viimeisen yön majapaikkaan ja jatkui Saarijärven autiotuvalle auringon paisteessa, vaikka viikolle oli luvattu reilusti sadetta. Tuvalla oli hiljaista. Ovella Nannalta lipsahti ajattelematon kysymys: "Ootteko päivänulla, anteeksi, että häiritään." Hölmistynyt vastaus kuului, että kellohan oli jo kymmenen, eli olivat yönulla. Näin se valoisuus sekoittaa ajantajun. Ei käytetty myöhäisten kulkijoiden oikeutta petipaikkaan, vaikka laverilla olleet isä ja pojat olivat valmiit lähtemään telttaa pystyttämään, koska heillä oli koira. Sopa sijaa antaa, ja Irma mahtui laverille poikien väliin ja Nanna meni nukkumaan eteisen pöydälle.

Aamulla tunturiradio kertoi, että Kuonjarjoen yli kämpälle ei pääse, koska vesi on niin korkealla. Eipä asiasta säikähdetty, vaan matka jatkui. Lunta oli todella paljon joen penkereillä polun varrella. Kuonjarjoen laaksoa lähestyttäessä joen penkereet loivenivat ja lumikin väheni. Kuitenkin pitkä lumirinne piti laskea pyllymäkeä. Hyvä ylityspaikka löytyi ja pääsimme kämpälle. Siellä kolahti uutinen, että Vuomakasjärven yli menevä silta on poikki. Jos haluaa

jatkaa Meekonjärven tuvalta Haltille, edessä on 100m pitkä, kylmä ja kovavirtainen joen ylitys. Myös 2-3 kilometriä ennen Haltin tupaa on nivusiin asti lunta, polun pohjalla märkää sohjoa. Näin kertoivat isä ja 15-vuotias tytär, jotka sieltä olivat juuri tulleet.

Oli tehtävä suunnitelmaan muutos. Halti unohdettiin ja seuraavana päivänä teimme päiväretken Meekonjärvelle. Kannatti käydä putouksia ihailmassa, ja siellä kohtasimme reissun ainoan itikan. Retkemme aikana Kuonjarjohkan tuvalle oli saapunut viisi vuorokautta vanha häämatkalla oleva aviopari. Häämatka suuntautui koronan vuoksi etelän sijasta pohjoiseen. Siltautinen harmitti heitäkin kovasti. Aamulla kuulimme hennon kuiskauksen tuoreelta rouvalta miehelleen, että oliskohan ne kerenneet käydä korjaamassa sen sillan. Ei raaskittu sanoa, että ei varmasti.

Lähdimme auringon paisteessa kohti Salmikurua ja Termisjärveä, jossa oli tarkoitus yöpyä. Siitä tulikin seikkailu. Kurun ja rinteiden kivet olivat kolme kertaa meidän kokoisia ja oli vähän pienempiäkin. Matkan ainoa sadekuuro oli evästauolla juuri ennen Salmikuruun laskeutumista, joten kaiken kokoiset kivet olivat liukkaita. Kuruun laskeutuva polku oli lumen peitossa, joten etsimme toisen reitin. Laskeuduimme kontaten kielekettä pitkin, kiviä halaten ja laskimme pyllymäkeä. Nanna oli jo melkein alhaalla, kun kuului

Irman huuto: "Oon jumissa!" Siellä Irma rötkötti kuin litsaantunut spiderman ison heiluvan kiven päällä sivuttaen jumissa vielä isompaan kiveen. Ennen kuin Nanna ehti apuun, Irma ehti vielä huikata: "Otitko kuvan?" Eipä ottanut, koska mielessä pyöri, sattuiiko pahasti, miten selvitään? Ilmalennon aikana, ennen kuin Irma kivelle rötkähti, oli hänellä ollut mielessä ajatus - tässäkö tämä on? Ei ollut, eikä Aslakkia tarvittu. Irma ja rinkka pääsivät kiven välistä pois. Kipeän polven takia, loppumatka noin kilometri Termisjärvelle kurua pitkin isoja liukkaista kiviä halaten, kesti peräti 4 tuntia. Yhtään ei voinut luottaa, että kenkä pitää liukkaan kiven pinnalla. Viimein Termisvaara ja -järvi näkyivät. Tuntui ihanalta, kaunis maisema palkitsi vaivan. Kämppäänkin mahtui yöksi.

Aamulla laitettiin polvi pakettiin, ja kipulääkkeen voimalla matka jatkui kohti Saanatunturia. Päivä oli aurinkoinen ja maasto märkää. Karttaa oli seurattava, ettei turhia kierrellä. Jostain kuului miehen ääni, eikä ketään näkynyt missään avoimessa maastossa. Pian arvoitus selvisi, kun muutaman askeleen päässä tuulensuojaisen töyrään takana oli mies ruokatauolla. Hän oli nähnyt meidän päälaet ja huusi hyvät päivät. Hän oli matkalla Termikselle erittäin painava rinkka matkassaan, mutta tauon jälkeen hän päätti palata takaisin Kilpisjärvelle.

Viimeiset kaksi yötä vietimme Saanajärven rannalla. Vielä oli jäätä rantakivikossa. Niin Haltin valloitus

vaihtui Saanan valloitukseksi, kuinkas muuten kuin aurinkoisessa säässä. Kun viimeisenä aamuna laskeudui polkua pitkin Kilpisjärvelle, tipahteli sadepisaroihin. Eipä ne enää meitä haitanneet - sauna odotti.

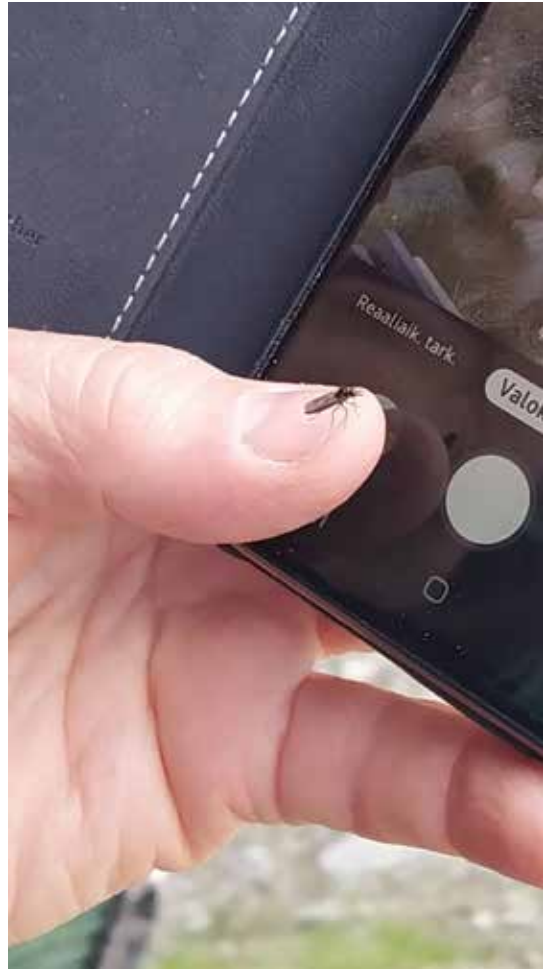
Hyvä reissu - hyvä mieli - uusia reissuja odotellen!

Reissusepustuksen yhdessä väsäneet, Irma Tuomisto ja Nanna Hintsanen.

PS: Matkalla tapaa usein mielenkiintoisia ihmisiä. Bussimatalla Rovaniemelle tapasimme Kilpisjärven biologisella tutkimusasemalla työskennelleen kaverin. Jutellesi ja kysellessä tunturin asioista matka sujui joutuisasti. Hänen erikoisalaansa oli maantieto, maa-ainekset yms. ja tietenkin hän tunsi kaikki tunturien kasvit. Oli erittäin mielenkiintoista saada kuulla, millaista on olla töissä vapaaehtoisena arktisessa tutkimusryhmässä.

Kaksi mummoa Saanalla

Meekojärven kämpän edustalla nähtiin reissun ainoa itikka

MELONTAKAUSI 2021

Melontakausi 2021 alkoi odottavissa tunnelmissa. Vuoden toimintasuunnitelma oli valmisteltu yhdessä ja uusi kanoottivaja odotti käyttäjiään. Koronasta huolimatta tunnelmat olivat positiiviset.

Toukokuun alussa pidettiin kahdet talkoot, joissa järjesteltiin uusi vaja käyttökuntoon, tehtiin paljon pihatöitä ja valmisteltiin kalusto kuntoon melontakautta varten. Talkoissa oli 20 osallistujaa molemmilla kerroilla, ja työlistan mukaiset hommat saatiin hienosti hoidettua. Oli todella mukava seurata, miten ahkerasti ja innokkaasti talkoolaiset työskentelivät. Talkookahvit ja makkarat maistuivat kaikille.

Keväällä oli käytetty muutama kajakki korjattavana, ja kun uusi, aikaisempaa hieman isompi laiturin saatiin paikoilleen, oli melontatoimikunta valmis uuteen kauteen. Vajoja maalattiin ja muita talkootöitä tehtiin vielä pitkin kesää. Mutta uuden kanoottivajan avajaisia ja melontatapahtumaa ei voitu toteuttaa koronarajoitteista johtuen.

Jäiden lähdettyä aloitettiin Meloja 1 -peruskurssin suunnittelu ja ohjaajien kanssa testattiin vielä ennen kurssia harjoitteita, verestettiin omia taitoja sekä viimeisteltiin kurssin läpivientisuunnitelma. Tunnelma ennen kurssia oli odottava ja innostunut. Peruskurssi toteutettiin juhannuksen jälkeen kolmena lämpimänä arki-iltana ja se onnistui suunnitellulla tavalla. Kymmenen kurssilaista sai Meloja 1 -taitokortin hyväksytyn kurssisuorituksen merkiksi. Palaute oli positiivista ja se antoi lisää luottamusta siihen, että yhdessä me tämän osaamme.

Kesän iltamelonnat ohjattiin totutulla rutiinilla ja niissä kävi yhteensä 179 melojaa. Melontaretket aloitettiin keväällä ja päätettiin syksyllä Tarjan vetämillä retkillä Kivijärvellä. Retkillä kävi yhteensä 30 osallistu-

jaa, mutta kolme retkeä jouduttiin perumaan kovan tuulen vuoksi. Kauden aikana ohjattiin lisäksi melontaryhmiä seitsemän kertaa ja niissä oli yhteensä 106 osallistujaa.

Uusi kanoottivaja osoitti käyttökelpoisuutensa myös iltamelontakauden päättäneessä kuutamomelonassa. Sateisessa säässä paistettiin letut ja juotiin kahvit vajan suojissa melojien palattua takaisin rantaan.

Syystalkoissa kaivettiin sadevesiputki vajan pihaan sekä laitettiin vaja kalusteineen talviteloille.

Kaluston osalta tilanne on hyvä. Keväällä hankitut kuusi muovista yksikköä ovat olleet säännöllisessä käytössä ja loppuvuonna hankittiin vielä kaksi muoviyksikköä sekä kaksi muovikaksikkoo lisää.

Melontakaudesta 2021 jäi hyvä tunne. Yhdessä saadaan aikaan ja osataan. Olosuhteet harrastaa sekä kalusto ovat hyvällä mallilla. Haasteena osin kuluneena kesänä sekä tulevaisuudessa ovat aika ja pienehkö ohjaajien joukko. Ohjaajien ja muiden aktiivisten toimijoiden vapaa-aikaa verottavat myös muut velvoitteet ja harrastukset. Toki totuuden nimissä on myönnettävä, että onhan sitä elämää (ja muita hyviä harrastuksia) myös kajakin ulkopuolella.

Jos tätä lukiessa herää kiinnostus osallistua melontatoimikunnan toimintaan, niin ota rohkeasti yhteyttä. Valmis melontaguru ei tarvitse olla, sillä melojan polku aloittelijasta eteenpäin on olemassa. Yhdessä tekemällä saadaan paljon aikaan ja kenenkään työ määrä ei kasva liian suureksi. Nähdään vesillä!

Teksti ja kuvat: Antti Vahe

Hiirenkorvamelonta Kivijärvellä

Paluu keskiviikon iltamelonnasta

Tauko Suurella Jukajärvellä, suuntana Pieni Jukajärvi ja Lieviskänjoki

THE RENEWABLE MATERIALS COMPANY

Stora Enso 150 v

Suomessa jo vuodesta 1872

Norjalaisen Gutanin liikeidea jalostaa suomalaista puuta kantaa edelleen, 150 vuotta yhtiön perustamisen jälkeen. Tänä kansainvälinen yhtiömme valmistaa Suomessa yhdellätoista eri paikkakunnalla puutuotteita ja rakentamisen ratkaisuja, pakkauskartonkeja, innovatiivisia biomateriaaleja sekä painopapereita maailmanlaajuisille markkinoille. Pienistä tehtaista on tullut suuria ja tuotevalikoimat ovat kehittyneet vuosien saatossa asiakkaiden tarpeiden mukaan. Edelleen toimintamme perusta on metsä.

Sataviisikymmentä vuotta on pitkä aika suomalaista teollisuushistoriaa, josta voi olla ylpeä. Samaa ylpeyttä voi tuntea Suomen kasvaneista metsävaroista – ne ovat nyt suuremmat kuin koskaan. Puu kasvaa takaisin.

storaenso

TOIMIKUNTIEN JÄSENET JA TOIMIHENKILÖT 2022

Retkitoimikunta:

Maija Pakarinen, Nanna Hintsanen, Mirka Pietikäinen, Terhi Niiranen, Satu Puolakka, Johanna Väyrynen, Joni Homanen, Maikki Kiuru, Jari Jylhä ja Maria Lindblad.

Lasten ja nuorten toimikunta:

Maija Pakarinen, Terhi Niiranen, Ritva Pesonen ja Johanna Pajari.

Melontatoimikunta:

Antti Vahe, Pekka Sarkanen, Tarja Vainikka, Jari Kallio, Tuija Malinen, Maikki Kiuru ja Taru Kaljunen.

Pyöräilytoimikunta:

Pentti Niemeläinen, Jyrki Miikki

Ollinmajatoimikunta:

Markku Rätty, Marja-Leena Kanervo, Arja Lifländer, Eija Lyijynen, Johanna Pajari, Helmi Iipponen ja Ritva Pio.

Majatoimikunta:

Heikki Huolman, Timo Karjalainen, Jari Kallio, Joni Homanen ja Pekka Sarkanen.

Tiedotustoimikunta:

Ritva Pesonen, Johanna Pajari ja Tiina Kemppinen

Jäsensihteeri: Jukka Kirjonen

Ollinmahanhoitaja: Tuula ja Markku Rätty

Lapinmajojen hoitaja: Timo Karjalainen

Kanoottivajanhoitaja: Melontatoimikunta

Leikekirjanpitäjä: Tiedotustoimikunta

Olet tervetullut jäseneksi Imatran Lapinkävijöihin!

Meitä on jo noin 850. Jäsenasioitamme hoitaa jäsensihteerimme Jukka Kirjonen. Hänet tavoitat sähköpostilla jukka.kirjonen@pp.inet.fi Liittyessäsi Imatran Lapinkävijöihin olet automaattisesti myös Suomen Ladun jäsen.

JÄSENMAKSUT IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY

Jäsenmaksut vuonna 2022

Henkilöjäsen	27,00 €
Perhejäsen (samassa taloudessa asuvat)	35,00 €
Nuorisojäsen alle 20 v ja Opiskelijajäsenyys alle 29 v.	10,50 €
Rinnakkaisjäsenyys	17,00 €
<i>(Varsinainen jäsenyys jossain muussa Suomen Ladun jäsenyhdistyksessä)</i>	
Yhteisöhenkilöjäsenyys	33,00 €

Jäsenmaksut vuonna 2023

Henkilöjäsen	27,00 €
Perhejäsen (samassa taloudessa asuvat)	35,00 €
Nuorisojäsen alle 20 v ja Opiskelijajäsenyys alle 29 v.	10,50 €
Rinnakkaisjäsenyys	17,00 €
<i>(Varsinainen jäsenyys jossain muussa Suomen Ladun jäsenyhdistyksessä)</i>	
Yhteisöhenkilöjäsenyys	33,00 €

VUOSIKOKOUS 2022

Imatran Lapinkävijät ry:n sääntömääräinen syyskokous pidettiin sunnuntaina 13.3.2022 klo 16.30–18.35 Ollinmajalla, Kurkisuontie 262, 55100 Imatra

Yhdistyksen puheenjohtaja Pekka Sarkanen avasi kokouksen toivottaen osallistujat tervetulleiksi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Antti Vahe ja sihteeriksi Ritva Pesonen. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Jukka Kirjonen ja Johanna Pajari jotka toimivat myös tarvittaessa ääntenlaskijoina.

Kokouskutsu on julkaistu Uutisvuoksen seurapalstalla 27.2.2022.

Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Läsnä oli 16 yhdistyksen jäsentä.

Esityslista hyväksyttiin kokouksen työjärjestykseksi.

Esitetään edellistä tilikautta koskeva tilinpäätös, joka käsittää tuloslaskelman, taseen ja toimintakertomuksen, sekä esitetään toiminnantarkastajan lausunto:

Vahvistettiin kuultuna tilinpäätös sekä toiminnantarkastajan lausunto.

Päätetään tuloslaskelman ja taseen vahvistamisesta

Vahvistettiin tuloslaskelma ja tase.

Päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille.

Tili- ja vastuuvapaus myönnettiin.

Käsiteltiin ja vahvistettiin hallituksen esitys seuraavaa tilikautta koskevaksi toimintasuunnitelmaksi.

Kuultiin yhdistyksen yleinen ja toimikuntien toimintasuunnitelmat seuraavalle tilikaudelle.

Hyväksyttiin yhdistyksen yleinen ja toimikuntien toimintasuunnitelmat lisäyksellä Majatoimikunnan toimintasuunnitelmaan että toimikunta hoitaa Lapinmajojen lisäksi Ollinmajan kuntoa ja korjaustarpeita.

Päätetään seuraavaa tilikautta koskevat liittymis- ja jäsenmaksut:

Hyväksyttiin seuraavan tilikauden vuoden 2023 jäsenmaksut.

Päätetään seuraavana tilikautena hallituksenjäsenille ja toiminnantarkastajalle maksettavista palkkioista ja kulukorvausten perusteista

Hyväksyttiin kulukorvaukset vuodelle 2023.

Käsitellään ja vahvistetaan seuraavaa tilikautta koskeva talousarvio:

Vahvistettiin talousarvio vuodelle 2022

Päätetään hallituksen jäsenten lukumäärä:

Päätettiin hallituksen jäsenten lukumääräksi 6 varsinaista jäsentä + 0–7 varajäsentä.

Valittiin seuraavaksi kahdeksi vuodeksi hallituksen puheenjohtaja hallituksenjäsenet ja mahdolliset varajäsenet erovuoroisten tilalle.

Puheenjohtajaksi valittiin Pekka Sarkanen.

Hallituksessa jatkavat Nanna Hintsanen, Antti Vahe ja Joni Homanen

Erovuoroisista valittiin uudelleen Ritva Pesonen ja Johanna Pajari ja uutena valittiin Markku Rätty. Varajäsenistä jatkaa Pentti Niemeläinen, Jukka Kirjonen ja Timo Karjalainen. Erovuoroisista varajäsenistä valittiin Maija Pakarinen ja uudeksi varajäseneksi valittiin Satu Puolakka.

Valitaan toiminnantarkastaja sekä varatoiminnantarkastaja seuraavaksi tilikaudeksi:

Valittiin varsinaiseksi toiminnantarkastajaksi Terhi Niiranen ja varatoiminnantarkastajaksi Tuula Rahkonen.

Päätetään yhdistyksen kokouskutsujen ja muiden tiedonantojen julkaisutavasta:

Yhdistyksen kokouskutsut ja tiedonannot julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla torstain ja sunnuntain ilmaisnumeroissa, yhdistyksen kotisivuilla, yhdistyksen Facebook ryhmässä, Instagram tilillä sekä yhdistyksen sähköinen tiedote

Muita kokouskutsussa mainittuja asioita ei ollut.

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2022

YLEINEN TOIMINTASUUNNITELMA

Suomen Ladun kevätpäivät ja – järjestökokous 22.–24.4.2022 Turussa.
Suomen Ladun syyspäivät ja – järjestökokous 28.–30.10.2022 Helsinki.
Osallistutaan Suomen Ladun järjestämille koulutuksiin ja kursseille.
Osallistutaan Suomen Ladun järjestämiin valtakunnallisiin kiertueisiin, tapahtumiin ja kampanjoihin.
Osallistutaan EKLUn järjestämille kursseille.
Osallistutaan Kymi-Vuoksi latualueen kokouksiin ja koulutustilaisuuksiin.
Osallistutaan Kymi-Vuoksi latualueen tapahtumiin.
Järjestetään eri teemoilla iltatilaisuuksia.
Osallistutaan paikallisiin ja lähiympäristön liikuntatapahtumiin.
Osallistutaan Vapepan toimintaan.
Yhdistyksen jäsenmäärä 1.7.2021 oli 820 henkilöä.

RETKITOIMIKUNTA

Retkitoimikunnan toimintasuunnitelma vuodelle 2022

Päiväretket

Päiväretkiä järjestetään ympärivuotisesti vetäjien saatavuuden mukaan lähikohteisiin.

Retket

Järjestetään viikonlopun ja/tai viikon mittaisia erä- ja päiväreppuretkiä lähialueelle ja pohjoiseen.

Polkujuoksu

Polkujuoksulenkkejä kesäajalla noin kerran viikossa, muina vuodenaikoina vaihtelevasti.

Kurssit ja koulutukset

Rakastu retkeilyyn-kurssi talvikurssina maaliskuussa, sulanmaan

Rakastu Retkeilyyn kurssi alkukesällä.

Survival kurssi 6-8.5.2022. Luento aiheesta aiemmin keväällä.

Uusien vapaaehtoisten kouluttautuminen Suomen Ladun kursseilla, Koulutukset, joihin lähtijät jo tiedossa: talviopaskurssi ja metsämieli.

Tapahtumat, jotka jo tiedossa.

Mahdollisesti myös muita tapahtumia.

29.1.22 Kansallinen hiihtopäivä 29.1. Ollinmajan kanssa yhteistyössä.

Helmikuu	4.2.-13.3. Suomen Ladun Ulkona kuin lumiukko tempaus
Maaliskuu	Rakastu Retkeilyyn talvikurssi Kuutamohiihto Villasukka/polkujuoksutapahtuma
Maaliskuu	Kuutamohiihto Lammassaareen/Haapasaareen lumitilan-teen mukaan
Huhtikuu	Retkeilyilta, kuvia ja kertomuk-

Toukokuu

24.5.22

25.6.-2.7.

28.8.22

Syksy 2022

Syksy 2022

Lokakuu 2022

Joulukuu 2022

Muu toiminta

Retki- ja tapahtumakutsut julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla, yhdistyksen nettisivulla/Suomen Ladun tapahtumakalenterissa ja sosiaalisessa mediassa.

Osallistutaan tapahtumien järjestelyihin yhdessä toisten toimikuntien kanssa.

Retkeilyvälineiden huolto ja vuokrauksen järjestely jäsenille. Vuoden aikana tavoitteena toimivan vuokrauskäytännön kehittäminen.

MELONTATOIMIKUNTA

TOIMINTASUUNNITELMA 2022

Melontatoiminnan tavoitteena on lisätä melojien sekä aktiivisesti melontaharrastuksen parissa toimivien määrää. Kesäkuussa järjestetään Meloja 1-peruskurssi ja osallistutaan Suomi Meloo -tapahtumaan. Keskiviikon iltamelonnat järjestetään kesä- elokuussa ja Imatran Lapinkävijöiden jäsenille järjestetään melontaretkiä.

Melontaohjaajille sekä muille melojille järjestetään tekniikka- ja pelastamisharjoituksia omien valmiuksien ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi. Melonan ohjaajakurssille pyritään saamaan osallistujia. Melontakalustoa hankitaan tulipalossa tuhoutuneiden tilalle ja kanoottivajat ympäristöineen pidetään kunnossa talkoilla.

TAPAHTUMAT

- Melontatoimikunnan kevätpalaveri ke 27.4.
- Vajatakkoot ke 4.5.
- Ohjaajamelonnat toukokuussa keskiviikkoisin
- Kanoottivajan melontatapahtuma ti 24.5. yt. muut toimikunnat (retkeilyväline-kirppis, ym)

sia sekä tulevien retkien mainostusta.
Survival kurssi 6-8.5.2022, Salossa
Melojien organisoima esittelytapahtuma, mahdollisesti retkeilykirppis.
Matka Akumajalle, 70v lahjaviiikon käyttö. Vaellus ja päiväretkiä.
Nuku Yö ulkona Muukon saarella. Kymi-Vuoksi latualueen retki.
Yöretki Pööröpeikon polulle ja 70v lahjan, saunavuokran käyttö
Toimintapäivä/bussiretki kaitenikäisille ja -kuntoisille lähikohteeseen
Perinteinen kuutamoretkei Lammassaareen
Joulupolku

- Meloja 1 -peruskurssi 27.-30.6. kolmena arki-iltana (ma, ti, to).
- Keskiviikon iltamelonnat 1.6. - 31.8.
- Kuutamomelonta iltamelontana ke 10.8. varapäivänä ke 17.8.
- Melontaretket Imatran Lapinkävijöiden jäsenille
 - Hiirenkorvamelonta la 21.5. Markus/Jukajärvi
 - Suomi Meloo -tapahtuma 11.-17.6., Suomi Meloo päivä 12.6.
 - Heinämelonta la 16.7. Pekka/Puumala
 - Savusaunamelonta yhdessä Saimaan Ladun kanssa la 20.8.
 - Syysmelonta la 10.9. Antti
 - Ruskamelonta la 1.10. Pekka/Puumala
 - Osa retkistä voidaan toteuttaa yön yli jos halukkaita löytyy.
- Tekniikka- ja pelastusharjoittelu 2 - 4 krt kaudessa yt SaiLa
- Vajatakkoot la 8.10.
- Syyspalaveri 20.10.

KUSTANNUKSET

- Lehtimainos kanoottivajan melontatapahtumasta 200 eur
- Vajatakkoiden (kevät ja syksy) kahvit, mehut ja makkarat 80 eur
- Kanoottivajan melontatapahtuma, 250 eur
- Kuutamomelonnan kahvit, mehut, makkarat, lettutaikina 80 eur
- Suomi Meloo -joukkumaksu 200 eur

PYÖRÄILYTOIMIKUNTA PYÖRÄILY, TOIMINTASUUNNITELMA 2022

Pyöräretket

Iltapyöräilyt kestävät 2-3 tuntia maanantai-iltaisin. Päiväpyöräilyt kestävät 6-8 tuntia, yleensä lauantaisin.

Iltapyöräilyjä pyritään toteuttamaan kesän aikana noin 14, päiväpyöräilyjä noin kolme. Heinäkuussa pidetään "kesälomaa" iltapyöräilyistä.

Pyöräretkien toteutus riippuu siitä, saadaanko retkille vetäjiä. Pandemiatilanteeseen liittyvät yleiset ohjeet voivat myös rajoittaa retkien toteutusta.

Pyöräilykausi aloitetaan maanantaina 2.5. iltapyöräilyllä.

Pyöräilykausi päättyy elokuun lopulla 29.8. iltapyöräilyyn.

Pyöräilyretkien rungon muodostavat perinteiset reitit Imatralla ja lähiseudulla.

Pyöräretkien aikana tutustutaan reittien varrella oleviin erilaisiin nähtävyyksiin ja muihin kohteisiin. Selvitetään pyöräretkille myös uusia reittivaihtoehtoja, kohteita ja teemoja, riippuen mm. asiantuntijoiden ja vetäjien saatavuudesta.

Kesäkaudella osallistutaan mahdollisuuksien mukaan liikunnallisiin tapahtumiin, jotka teemaltaan sopivat pyöräretkiin. Tarkempi ohjelma, pyöräilykalenteri suunnitellaan ja julkaistaan keväällä 2021 ennen pyöräilykauden alkua.

Muuta

Vakiopyöräilijöiden lisäksi pyritään innostamaan

myös uusia pyöräilijöitä mukaan pyöräilyihin ja järjestelyihin.

Matkavauhtiin kiinnitetään huomiota myös tulevana kesänä, jotta jokainen pyöräilijä voi tuntea pärjäävänsä ryhmässä mukana.

Turvallisuus on kestopöytä johon kiinnitetään huomioita retkien suunnittelussa ja toteutuksessa.

**Imatran Lapinkävijät ry,
Pyöräilytoimikunta**

LASTEN JA NUORTEN TOIMIKUNTA Toimintasuunnitelma 2022

Toteutetaan vuoden aikana:

Muumien hiihtokoulun tapahtuma helmikuussa Perheretkiä ja -tapahtumia

Yhteistyötä muiden toimikuntien kanssa mm. tapahtumien ja retkien yhteydessä.

Uusien ohjaajien etsintä ja tarvittaessa koulutus, Johanna Pajari muumien hiihtokoulun ohjaajakoulutukseen

Suomen Ladun teemapäiviin ja muihin osallistumisen yhdessä retkitoimikunnan kanssa

MAJATOIMIKUNTA Toimintasuunnitelma 2022

Hoitaa Lapinmajojen majaviikkojen vuokraustointaa jäsenille.

Suorittaa majaviikkojen arvonnat helmikuun alussa.

Hoitaa Ollinmajan ja Lapinmajojen kuntoa ja korjaa korjaustarpeet

OLLINMAJA Toimintasuunnitelma 2022

Pidetään majaa auki hiihtokauden ajan.

Järjestetään seuraavat tapahtumat:

- 23.1. Latukirkko
- 29.1. Kansallinen hiihtopäivä, majan pihalla ulkotulet ja makkaraa myynnissä
- 26.- 27.2. Ollaan mukana Erähiidon lähtö- ja taukopaikkana
- 5.-6.3. Majahiito, Ollinmajalla arpaliput, kaupunki arpoo uimahallilippuja
- 12.-13.3. Ollinmajahiito, arvontapalkinnot
- Kuutamoilta maaliskuun lopussa kuutamolla, letunpaistoa
- Joulupolku

Ollinmajatoimikunta on mukana toisten toimikuntien järjestämissä tilaisuuksissa, esim. Muumi-hiihtokoulut ja muut lasten tapahtumat, polkujuoksu ym.

Kahvilan hintoja päivitetään.

Lattiaremontti keväällä

TIEDOTUSTOIMIKUNTA
Toimintasuunnitelma 2022

Vuoden 2022 lehti julkaistaan mahdollisimman pian kevätkokouksen jälkeen sekä paperi- että digiversiona.

Uutiskirjeen tekeminen 4. vuodessa. Jakelu sähköpostilla.

Hoidamme yhdistyksen leikekirjaa ja ylläpidämme kotisivuja.

Toimikunnat vastaavat itse omien tapahtumiensa tiedottamisesta facebookissa, instagramissa, uutisvuoksen seurapalstalla sekä kotisivuilla, joko itse tai kotisivuvastaavan avustuksella. Tarkkailemme yhdistyksen Instagramtiliä ja facebookisivuja, että toimikunnat muistavat tiedottaa tapahtumistaan, ennen ja jälkeen. Kotisivuvastaavaa huolehtii, että tapahtumat tulevat kotisivujen Ajankohtaista-osioon.

Muorravaarakka -kirjan myynti ja markkinointi, jos on tarvetta.

Retkivarusteiden hinnat

Sukset	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Ahkio	30 €/vko	10 €/vkonloppu
Teltta/laavu	5 €/vko	10 €/vkonloppu
Rinkka	15 €/vko	10 €/vkonloppu
Keitin	5 €/vko	3 €/vkonloppu
Suksiboksi	20 €/vko	10 €/vkonloppu
Lumikengät	15 €/vko	10 €/vkonloppu 5 € päivä

Lisätietoa kotisivuilta: imatranlapinkavijat.fi

Osoitemuistio 2022

**Puheenjohtaja,
Varainhoitaja**

Pekka Sarkanen
040 747 2009
pekka.sarkanen(at)fimnet.fi

**Varapuheenjohtaja
Melontatoimikunta**

Antti Vahe
040 580 3821
vahe.antti(at)gmail.com

Sihteeri

Ritva Pesonen
040 757 9701
ritu.pesonen(at)pp.inet.fi

Sihteeri

Kotisivujen hoitaja
Johanna Pajari
045 208 6898
johanna.pajari(at)gmail.com

Jäsensihteeri

Jukka Kirjonen
jukka.kirjonen(at)pp.inet.fi

**Retkitoimikunta,
Retkivarusteiden hoitaja**

Nanna Hintsanen
044 087 7577
nanna.hintsanen(at)gmail.com

**Ollinmajanhoitaja
(hiihtokauden ajan)**

Tuula ja Markku Rätty
045 246 2123
ratymaku(at)gmail.com

Tiedotustoimikunta

Johanna Pajari
045 208 6898
johanna.pajari(at)gmail.com

Retkitoimikunta
Lapset ja nuoret toimikunta

Maija Pakarinen
050 910 6648
maija.ilona3(at)gmail.com

Pyöräilytoimikunta

Pentti Niemeläinen
040 553 7145
pentti.niemelainen(at)luukku.com

Majatoimikunta
Lapinmajojen hoitaja

Timo Karjalainen
040 172 3898
timo.karjalainen.25(at)gmail.com
ilk.lapinmajat(at)gmail.com

Imatran Lapinkävijät netissä:

kotisivut
www.imatranlapinkävijät.fi

Instagram

imatranlapinkavijat

Tietoa myös Suomen Ladun kautta:

www.suomenlatu.fi

Suomen Latu

Olympiastadion
Paavo Nurmen tie 1, 00250 Helsinki

Avoinna: ma-pe 9:00-15:00

Vaihde: 09 8567 7440

Jäsenasiat: 09 8567 7450

Paloheinä: 044 722 6328

Lapinmajojen vuokraus ja arvonta

Lapin majojen arvontasäännöt 1.1.2022

1. Syksyn ja seuraavaan vuoden kevään sesonkiviikkojen arvontaan voi osallistua vain yhdistyksen ykkösjäsen (henkilöjäsen). Muut viikot ovat jatkuvasti vapaasti haettavissa.

Arvontaan osallistunut henkilö tai muu perheenjäsenen tulee olla osallistunut yhdistyksen toimintaan edellisen vuoden aikana (kokous, tapahtuma, talkoot, vuodevaatteiden peruspuhdistus tai pesu tai ikkunoiden pesu tai muu kunnostus lapinmajoilla, Ollinmajan talkoot tai kahvilatoiminta tai kanoottivajataalkoot, jne)

Nämä säännöt tulevat voimaan 1.2.2022

2. Majaviikon varanneen jäsenen on oltava majaviikolla mukana.
3. Majan luovuttamisesta toisen käyttöön langetetaan varaajalle kolmen vuoden käyttöoikeuskarenssi.
4. Majaviikolla tapahtuneet vahingot on ilmoitettava majanhoitajalle välittömästi.
5. Vahinkojen korvaukset käsittelee majatoimikunta / hallitus.
6. Ykkösjäsenellä (henkilöjäsen) on 1 arpa kevään ja 1 arpa syksyn sesonkiviikkojen arvontaan.
7. Arvonnan sesonkiviikon voittaneelta peritään varausmaksu 75 € (osa vuokrahintaa).
Varausmaksu on maksettava heti varauksen varmistamiseksi. Varausmaksu ei palauteta.
8. Arvonnan jälkeen vapaisiksi jääneet majaviikot ovat jäsenten haettavissa.
Varausmaksu on maksettava heti.
9. Muiden Suomen Latu ry:n jäsenten tulee liittyä rinnakkaisjäseneksi ennen hakua (17€ v.2022) .
10. Syksyn viikot ja seuraavan kevään viikot haetaan tammikuun loppuun mennessä.
Arvonnot suoritetaan helmikuun alussa.

11. Arvonnot suorittaa majatoimikunta.

MAJOJEN ARVONTA JA VUOKRAUS

Osallistuminen sesonkiviikkojen arvontoihin sekä muu majavarauks tehdään osoitteessa ilk.lapinmajat@gmail.com

1. Nimi
2. Viikkonumero (pvm. – pvm.)
3. Jäsennumero
4. Puhelinnumero
5. Mihin tapahtumaan olet osallistunut viimeisen vuoden aikana.

Majojen vuokraus

Hakemukset ja varaukset osoitteeseen ilk.lapinmajat@gmail.com.

Puhelimella tai tekstiviestillä ei voi hakea majaviikkoa.

1. Varausmaksu on 75 €, mikä sisältyy majavuokraan ja erääntyy heti maksettavaksi.
Varausmaksua ei palauteta.

2. Majaviikon loppumaksun eräpäivä on 60 päivää ennen majaviikon alkua.
3. Saarihelyn ja Outaladun vuorokausivuokra 40 €/vrk (klo 12-12) max 3 vuorokautta.

AVAIMET: Saarihelyn ja Outaladun avainboksin koodin saa majanhoitajalta.

Palautteet sähköpostiosoitteeseen ilk.lapinmajat@gmail.com

Majaviikko alkaa edellisen viikon lauantaina klo 12. ja päättyy majaviikon lauantaina klo 12
Mahdolliset epäselvyydet sääntöjen tulkinnoissa ratkaisee majatoimikunta ja hallitus.

MAJAVIIKKOJEN HINNAT 1.8.2021 alkaen:

- Aikatariffi 1: 450 € / viikot 12 – 16, 37, 38
Aikatariffi 2: 390 € / viikot 8 – 11, 17, 36, 39
Aikatariffi 3: 290 € / viikot 1 – 7, 18, 46 – 52
Aikatariffi 4: 160 € / viikot 19 – 35, 40 – 45 Outalatu 200 €

